Ankenævnet for Forsikring

Den 25. oktober 2017 blev i sag nr. 90134:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

LB Forsikring A/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har bilforsikring med kaskodækning i LB Forsikring A/S. Han klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at yde dækning for den forsikrede bil i forbindelse med et anmeldt færdselsuheld, hvor den forsikrede bil var impliceret. Han klager endvidere over, at selskabet har opsagt forsikringen med dertil knyttede vilkårs- og præmieændringer.

Selskabet har opsagt kaskoforsikringen med tilbagevirkende kraft til tegningstidspunktet og har afvist at yde forsikringsdækning for skaderne på den forsikrede bil med henvisning til, at klagerens barn er den faste bruger af bilen, og at selskabet ikke ville have tegnet kaskoforsikringen, såfremt de rigtige oplysninger var oplyst på tegningstidspunktet.

I bilag til klageskema af 11/1 2017 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

> "[Klagerens barn], kørte galt i [klagerens] bil den 11. juli og der afvises fra selskabets side dækning med henvisning til, at [klagerens barn] efter deres opfattelse skulle have været registreret som bruger, endvidere opsiges forsikringen med tilbagevirkende kraft, alt sammen under henvisning til Forsikringsaftalelovens § 6.
>
> Afgørelsen indbringes for den klageansvarlige, der den 16. august 2016 meddeler at afgørelsen fastholdes.
>
> Der anmodes fra undertegnedes side om genoptagelse og den klageansvarlige afviser igen dækning den 16. september 2016.

Begrundelsen for afvisningerne er hele vejen igennem den samme, at bilen efter selskabets opfattelse ikke er indkøbt og forsikret primært til [klagerens] brug, og at [klagerens barn] derfor skulle have været anført som bruger.

Som det ses af den vedlagte korrespondance, følger det af [klagerens] forklaring, at bilen er indkøbt til hans husstands brug, med ham som primær bruger, og at det tillige er sådan det har været praktiseret.

Bilen er primært anvendt af [klageren], men tillige af [klagerens barn] lejlighedsvis, hvilket også gør sig gældende for [klagerens] kone og svigermor.

Der er efter min opfattelse hverken belæg eller dokumentation for selskabets afgørelse, og det er påstanden, at selskabets skal tilpligtes, dels at udbetale erstatning for den skadede bil og dels at trække opsigelsen af forsikringen med dertil knyttede vilkårs og præmieændringer tilbage."

Selskabet har i brev af 1/2 2017 til nævnet bl.a. anført:

"Sagen omhandler, hvorvidt vi, jf. forsikringsaftalelovens § 6, har været berettigede til at omtegne vores medlems bilforsikring med tilbagevirkende kraft pga. urigtige oplysninger om brugerforholdene.

Vores medlem havde fra 12. juli 2001 og frem til 21. juli 2014 alene én bil forsikret hos os, hvorefter han pr. 21. juli 2014 indregistrerede en … som bil nr. 2 – med sig selv som eneste ejer og bruger. Vores medlems [barn] blev 18 år den 30. juli 2014.

Vi modtog den 12. juli 2016 en anmeldelse af, at vores medlems [barn] dagen forinden, kl. 08:27 var forulykket i den omhandlende bil. Vores medlem anførte i anmeldelsen, at hans [barn] førte bilen i [hans/hendes] egenskab af fast bruger. Da vores medlem gav en tilsvarende oplysning om brugerforhold til vores taksator, blev sagen overdraget til vores skadekonsulent, således at denne kunne foretage nærmere undersøgelser af de korrekte brugerforhold.

Vores skadekonsulent kontaktede den 21. juli 2016 vores medlem, for at spørge nærmere ind til, hvem der var den reelle bruger af den omhandlende bil. Under samtalen med vores skadekonsulent oplyste vores medlem om bilen; *'jeg kører ikke i den, min kone kører i den'*. Vores medlem oplyste videre omkring [barnets] brug af bilen; *'ja, [ham/hende] er den der bruger den mest, men om [han/hun] er fast bruger, det er jo et definitionsspørgsmål'*. Vores medlem oplyste omkring [barnet]; *'[han/hun] er den der bruger den mest, det er ikke noget med at være hovedbruger. Hvis [han/hun] bruger den 60%, så er [han/hun] da ikke hovedbruger, vel?'*

Ud fra vores medlems oplysninger i både skadeanmeldelsen, til vores taksator samt senere til vores skadekonsulent, var [klagerens barn] den primære bruger af bilen. Vores medlems [barn] brugte bilen til at køre frem og tilbage mellem hjemmet i [by 1] og først gymnasiet i [by 2] og senere sin læreplads i [by 2]. Dertil kommer, at vores medlem og hans hustru kun havde 800 meter til deres fælles arbejdsplads, hvorfor de ikke havde et dagligt behov for to biler.

Som følge af oplysningerne i sagen opsagde vi kaskoforsikringen med tilbagevirkende kraft, jf. forsikringsaftalelovens § 6 og afviste følgelig at dække den anmeldte skade.

Af SKATs vejledning til registrering af motorkøretøjer er det defineret, hvem der skal registreres som bruger af en bil. Af vejledningen fremgår:
'Ved bruger forstås den person, der har varig rådighed over køretøjet. Det vil sige den person, der er ansvarlig for køretøjet og dagligt benytter det.'

Efter fornyet gennemgang af sagen må vi fastholde, at vores medlems [barn] var den reelle bruger af bilen. Dette understøttes af oplysninger fra vores medlem om, at hans [barn] anvendte bilen ved kørsel til og fra skole og senere sin læreplads.

Bauta Forsikring er et medlemsselskab, hvortil man skal være medlemsberettiget for at tegne en kaskoforsikring. I 2014 var det end ikke muligt for hjemmeboende børn, at tegne kaskoforsikringer i selskabet. Da vores medlems [barn] var gymnasieelev på indtegningstidspunktet, har vi ikke anledning til at tro, at [han/hun] på daværende var selvstændigt medlemsberettiget. Vi ville derfor have afvist at tegne kaskoforsikring for bilen, såfremt vi ved indtegningen havde været bekendt med, at vores medlems [barn] var den primære bruger af denne.

Vi har efterfølgende, fra den 2. februar 2015, åbnet for muligheden for, at vores medlemmers hjemmeboende børn kan tegne kaskoforsikringer. Dette ændrer dog ikke noget i nærværende sag, da vores medlems [barn] aldrig har været registreret som primær bruger af bilen.

Vi må herefter fastholde, at vi har været berettigede til at opsige kaskoforsikringen med tilbagevirkende kraft til tegningstidspunktet jf. forsikringsaftalelovens § 6 og følgelig afvise at yde dækning til den anmeldte skade."

Klageren har i brev af 9/2 2017 til nævnet bl.a. anført:

"Vi har gennemlæst Bautas svar af 01-02-2017 og har følgende kommentarer:

1. Hvordan kan en skadeskonsulent på … vurdere, om vi har behov for en, to eller flere biler i vores husstand? Vi har været kunder i 27 år – altid betalt vores kontingenter, forsikret i hele husstanden, hele familien, forsikret i vores forretning, og nu skal vi straffes for at være nødsaget til, på trods af en ringe økonomi at have to biler, da den offentlige transport ikke fungerer i [landsdel].
Hvis I vil kaste et blik på samtlige husstande i [by 1] og omegn, har de arbejdsdygtige familier 2 eller flere biler i husstanden, fordi mange arbejder udenfor byen, har børn på uddannelsesinstitutioner i byerne 20-25 km væk, og en offentlig transport som ikke kører efter kl. 17.00 eller med kun en afgang i weekenden. Det giver en kæmpe udfordring, og hæmmer i forvejen mange familier med teenagebørn i at deltage på samme vilkår i arrangementer, som dem der bor i de større byer hvor skolerne ligger og det sociale foregår.

Det er svært nok at bo i en lille by, hvor der kommer turister til to måneder om året, men at skulle kriminaliseres for at anskaffe sig en ekstra bil i husstanden, det finder jeg usmageligt. At vi knap nok har råd til denne ekstra udgift er da en prioritering vi som familie tager, og har taget af nød – ikke af lyst, og beslutningen tages slet ikke af en skadeskonsulent fra Bauta, som formentlig ikke har transportproblemer.

2. Det virker som om at Bauta har ræsonneret sig frem til, at vores husstand ([klageren og klagerens hustru]) skulle have betalt bilen og forsikringen, så [klagerens barn] frit kunne benytte den. Eller at [klagerens barn] har købt bilen og vores husstand skulle betale forsikringen. Dette er helt forkert og set fra vores synsvinkel helt udokumenteret. Vi har ved-

lagt vores personlige indkomst for 2014 og 2015. Her er ikke råd til at forære eller sponsere en studenterbil. [Klagerens barn] var på lav SU (ca. 1700 kr./månedligt) så [han/hun] har ej heller råd til at købe og benytte en ny bil.
Løsningen blev et kompromis med brugerne af bilen: [klageren] (Ejer), [klagerens barn] (Skadeslidte) og ... (Mor til [klagerens hustru] bosiddende i [by 1]) hvor alle betaler en 1/3 del af omkostningerne og vedkommendes forbrug, med [klageren og klagerens hustru] stående som ejere.

Beskrivelse af vores kørselsbehov:
Vi har eget parcelhus I [by 1], og egen butik i [by 1], hvor både [klageren og klagerens hustru] arbejder som ejer og medhjælpende ægtefælle. Vi har dagligt daglig kørsel til butik, da vi har varelager i hjemmet og dagligt transporterer dyrt – og tungt …, der ikke kan bæres på ryggen i en rygsæk eller i regnvejr i en cykelkurv. Flere gange årligt kører vi på messer i forbindelse med …indkøb og …messer i … og … Da vi har webshop i butikken, kører vi dagligt på posthuset med pakker, som heller ikke kan bæres eller slæbes, eller ligge i en cykelkurv.

[Klagerens hustrus] mor … [i 70'erne] (…) uden formue betaler for hendes brug af bil nr. 2 da hun i en lang periode selv var uden bil, og ofte skulle til …, hvor [klagerens hustrus familiemedlem] med familie bor.

[Klagerens barn] skulle i skole (…), og senere til sin læreplads på …(Se data for pkt. 2). Grunden til at der er angivet FAST BRUGER for [klagerens barn], er det indviklede brugerforhold som beskrevet i pkt. 2. Bilens ejer er [klageren og klagerens hustru], som betaler alle regninger. Ved henvendelse til Bautas kundeoplysning, kunne vedkomne ej heller komme med et fornuftigt bud på om [klagerens barn] var fast bruger eller bruger.

[Klageren] har brug for bil nr. 2 når han 2 gange om måneden besøger sin syge mor i [by 3] i weekenden. (Se data for pkt. 2)

3. Hvem er fast bruger og hvem bruger bilen mest? Se venligst data for pkt. 3 nederst på siden. [Klagerens barn] som bruger bilen 760 minutter og kører gennemsnitligt 808 km hver måned, eller [klageren], som bruger bilen 1612 minutter og kører 1880,80 km hver måned? Der er ikke medregnet kørsel for [klagerens svigermor] og eller små ærinder med bilen. Vi mener at det er [klageren] som bruger bilen mest og kører længst, og derfor burde være fast bruger. Krydset i skadesanmeldelsen blev sat efter rådgivning af forsikringsselskabet. Bilen burde karakteriseres som en delebil eller lignende begreb.

4. [Klagerens] udtalelser som er refereret i svarskrivelsen fra Bauta er fra en telefonsamtale med en skadeskonsulent fra Bauta få dage efter ulykken hvor vi var tæt på at miste [klagerens barn]. Opkaldet kom ned til vores butik mellem masser af kunder og uden forklaring på formålet. Ej heller at samtalen blev optaget. Meget uetisk i mine og de fleste andres øjne. Skadeskonsulenten kunne ikke være i tvivl om, at han talte med en påvirket, oprevet og meget stresset forælder. Resultatet (Afslaget) blev tilsendt uden mulighed for kommentarer 18 timer efter samtalen, og uden mulighed for indsigelse eller forklaring af argumenter. Lidt sagsbehandling samt Google af adresser, så var beslutningen taget. Afleveret kl. 13.03 og sagsbehandleren gik på sommerferie kl. 13.00. Hurtig sagsbehandling.

5. Vi anerkender at [klagerens barn] ikke er medlem af … eller lignende fagforening, der berettiger [ham/hende] til at være fast bruger og dermed forsikringstager. Men [han/hun] var en del af vores husstand og selvfølgelig nævnt i alle andre forsikringstyper vi også

havde i Bauta. Vi mener derfor, at vi er berettiget til fuld dækning at den skadesanmeldte bil, måske med et fradrag der ville gøre [klagerens barn] til fuldt forsikret barn i husstanden som trådte i kraft et år efter vi tegnede forsikringen. Vi mener ikke at Bauta kan Google, udlede, konkludere og sagsbehandle som de har gjort. Vi kan dokumentere at hverken vi som husstand eller [klagerens barn] som student har råd til bil nr. 2. Derfor vores deleordning."

Klageren har i bilag til brev af 9/2 2017 til nævnet bl.a. anført:

"**Kørselsmønster for [klagerens barn] og [klageren]:**

[Klagerens barn]: 4 x 5 x 40,4 km. (2 x 20,0) = 808 km/månedligt. Kraks opmåling. Ikke taget højde for fridage/ferie.
4 x 5 x 38 min. (2 x 19) = 760 min./månedligt. Kraks udregning. Ikke taget højde for fridage/ferie.

[Klageren]: 2 x 2 x 470,2 km. = 1880,80 km/månedligt gennemsnitligt alt efter mors helbred. Iht. Krak.
2 x 2 x 403 min. = 1612 min./månedligt gennemsnitligt alt efter mors helbred. Iht. Krak."

Selskabet har i brev af 1/3 2017 til nævnet bl.a. anført:

"Vi skal indledningsvist anføre, at vi absolut har forståelse for, at mange familier har behov for to eller flere biler, for at få deres hverdag til at hænge sammen. Dette er der intet forkert i, når blot bilerne indregistreres korrekt og forsikringerne tegnes, så dækninger og præmie afspejler den reelle risiko. Dette er netop udfordringen i denne sag, hvor vores medlem med sin indregistrering har givet os et forkert billede af den reelle risiko ved at have den omhandlende bil forsikret.

Vores medlem har tidligere over for vores skadekonsulent oplyst, at hans [barn] var den, der brugte bilen mest. Dette understøttes af, at vores medlem nu bekræfter, at hans [barn] har brugt bilen til og fra skole/arbejde fem dage om ugen.

Vores medlem oplyser nu derudover, at han har brugt bilen to gange om måneden til kørsel fra [by 1] til [by 3] – 940 km. pr. gang. Vi stiller os uforstående herover for, da denne kørsel ikke er forenelig med bilens kilometerstand på skadetidspunktet. Bilen blev indregistreret første gang den 21. juli 2014 og bilen havde på skadedatoen den 11. juli 2016 kørt 27.025 km. Vores medlem har selv opgjort [sit barns] kørsel til 808 km pr. måned, hvilket svarer til 19.392 km i bilens levetid. Dette betyder, at bilen herudover alene er ført ca. 7.600 km fordelt på to år – udover [barnets] daglige kørsel.

Vi må herefter fastholde, at vores medlems [barn] var den reelle bruger af bilen samt at vi har været berettigede til at opsige kaskoforsikringen med tilbagevirkende kraft til tegningstidspunktet jf. forsikringsaftalelovens § 6 og følgelig afvise at yde dækning til den anmeldte skade.

Vi er desværre i forbindelse med vores gennemgang af sagen blev opmærksomme på, at vores medlem aldrig har modtaget kaskopræmien retur. Denne vil blive udbetalt snarest muligt – med tillæg af renter."

Klagerens advokat har i brev af 18/4 2017 til nævnet bl.a. anført:

> "Med hensyn til antal kørte kilometer i bilen har min klient ikke ført kørebog.
>
> Min klients udregnede kørselseksempel var et eksempel på deres kørselsmønster.
>
> Min klient havde ikke taget højde for følgende:
> - [Klagerens barn] havde ferie i 2 x 6 uger
> - [Klagerens barn] havde skoleophold på …skolen i … i 3 x 7 uger, hvor [han/hun] fløj til og fra
> - som …års elev har [klagerens barn] 1 ugentlig studiedag i hjemmet
> - [Klagerens barn] har haft samkørsel med kollegaer til og fra [hans/hendes] midlertidige arbejdsplads i …
> - med hensyn til besøg hos min klients mor var der en periode på 3 måneder, hvor hun var i midlertidig bedring og hvor min klient kun besøgte hende 1 gang månedligt"

Selskabet har i brev af 27/4 2017 til nævnet bl.a. anført:

> "Vi må fastholde, at vores medlems [barn] har været den primære bruger af den omhandlende bil og burde have været registret som sådan. Dette støttes af vores medlems tidligere oplysninger om, at hans [barn] anvendte bilen mest samt at [barnet] anvendte bilen til og fra skole. At vores medlems [barn] selvfølgelig har afholdt ferie ændrer ikke på vores opfattelse af, at [han/hun] skulle have været registreret som værende bruger af bilen.
>
> Vores medlem har tidligere redegjort for, at han kører fra [by 1] til [by 3] to gange om måneden for at besøge sin mor. Vores medlems advokat præciserer nu, at der var tre måneder, hvor vores medlem alene besøgte sin mor en enkelt gang. Præciseringen ændrer dog ikke på vores medlems tidligere oplysninger om [barnets] brug af bilen samt på, at den anførte kørsel ikke stemmer overens med bilens kilometerstand på skadetidspunktet. Det skal i den forbindelse dog bemærkes, at vores medlem har været ejer og primær bruger af to biler i den omhandlende periode."

Sekretariatet har i brev af 29/6 2017 til selskabet anmodet om yderligere oplysninger. Af sekretariatets brev fremgår bl.a.:

> "I har afvist dækning under henvisning til, at klagerens [barn] er den reelle bruger af den beskadigede bil, og at I på tegningstidspunktet ikke ville have udstedt forsikring, da [barnet] ikke var medlemsberettiget i Bauta. I bedes på baggrund heraf indsende jeres tegningsregler, der dokumentere, at I ikke ville have tegnet forsikringen, hvis klageren var registreret som ejer og [barnet] som den reelle bruger, eller hvis klageren var registreret som ejer, og der var registreret flere reelle brugere.
>
> Det er oplyst, at I pr. 2/2 2015 har åbnet for muligheden for, at jeres medlemmers hjemmeboende børn kan tegne kaskoforsikring. Giver det anledning til nye overvejelser, at [barnet] således kunne have tegnet en kaskoforsikring på skadetidspunktet, jf. FAL § 9, 2. led, og ankenævnskendelserne 89.955 og 48.806?
>
> I bedes oplyse, hvorvidt klagerens [barn] på tegningstidspunktet havde mulighed for at tegne forsikring i et af LB Forsikrings andre selskaber, herunder om [han/hun] senere er blevet medlemsberettiget som studerende under uddannelse til …"

Selskabet har i brev af 1/8 2017 til nævnet bl.a. anført:

> "Indledningsvist skal vi præcisere, at vi er forpligtede til at give ansvarsforsikring til de, der måtte ønske dette. Det er således alene kaskoforsikring og øvrige tillægsdækninger, som vi alene tilbyder til vores medlemmer og medlemsberettigede.
>
> Vi har til denne skrivelse vedlagt den ønskede dokumentation fra vores policehåndbog. Vi bemærker i den forbindelse, at vi har mulighed for at forsikre delebiler med to brugere på to forskellige adresser. Havde der f.eks. været tale om et reelt delebilsforhold mellem vores medlem og hans svigermor, havde det været muligt at forsikre bilen som sådan. Det kan dog ikke have været tilfældet, da medlemmets [barn] var den reelle bruger af bilen. Allerede fordi [barnet] var hjemmeboende, falder [han/hun] ikke ind under vores regler om delebiler, da alene medlemmets ægtefælle/samlever accepteres som brugere fra husstanden.
>
> Det er korrekt, at [barnet], som hjemmeboende, kunne have tegnet en kaskoforsikring i Bauta Forsikring på skadetidspunktet. Det er også muligt, at vores medlems [barn] kan have været selvstændigt medlemsberettiget til Runa Forsikring på skadetidspunktet, såfremt [han/hun] på daværende tidspunkt var medlem af en medlemsberettigede gruppe. En sådan forsikring har blot aldrig været ønsket – uagtet, at [han/hun] var den reelle bruger af bilen.
>
> Forsikringsaftalelovens § 9, 2. led omhandler rigtig nok de situationer, hvor den urigtige oplysning ikke længere har betydning – situationer hvor policen så at sige 'berigtiger sig selv'. I henviser til AK89.955, hvor der var et krav om ansættelsesforholdet længde, hvilket betød, at policen kunne have været tegnet korrekt på samme vilkår – blot dette var sket 3 måneder senere. I henviser tillige til AK48.806, hvorefter urigtige oplysninger om forsikringstagerens helbred ophørte med at have betydning, da forsikringstagerens helbred gjorde, at hun havde haft mulighed for at tegne forsikringen forud for skadedatoen. Der kan også nævnes eksemplerne med stråtaget, der bliver ændret til et hårdt tag eller den tunede motor, der bringes tilbage til oprindelig motorkraft. I begge situationer er forsikringsaftalelovens § 9, 2. led også anvendelig i det omfang, der var afgivet urigtige oplysninger om hhv. tagtype og motorkraft ved indtegningen af forsikringen.
>
> I nærværende sag er der ikke tale om, at policen har 'berigtiget sig selv'. Den omhandlende police vil alene kunne blive rigtig – og derved omfattet af forsikringsaftalelovens § 9, 2. led – hvis vores medlem var overgået til selv at være den reelle bruger af bilen forud for skadetidspunktet. Henset til, at skaden skete med vores medlems [barn] som fører, mens [han/hun] var på vej på arbejde, findes dette ikke at have været tilfældet. Da vores medlem ikke var den reelle bruger af bilen, forblev policen 'urigtig', hvorefter forsikringsaftalelovens § 9, 2. led ikke kan bringes i anvendelse.
>
> Det er korrekt, at vores medlems [barn], som hjemmeboende, kunne have tegnet en selvstændig forsikring på skadetidspunktet. Det ville dog blot aldrig være en forsikrings i [klagerens] navn. Hvis vores medlems [barn], da [han/hun] var hjemmeboende, havde ønsket en forsikring, ville der have været tale om et helt nyt aftaleforhold. Skulle bilen have været forsikret korrekt, skulle bilen have været omregistreret til [barnet], hvorefter [barnet] skulle have indgået en selvstændig aftale med os om forsikringsdækning.
>
> At udstrække forsikringsaftalelovens § 9, 2. led til, at vi skal tegne en helt ny police til en person, der aldrig har ytret ønske herom, ville være meget vidtgående. En forsikringsaftale giver ikke alene rettigheder – den giver tillige pligter i form af betaling af præmie og

selvrisiko. Det ville være i strid med alle aftaleretlige principper, såfremt vi egenhændigt kunne indgå en aftale mellem os og vores medlems voksne [barn] og følgelig fremsende krav om betaling af præmie og selvrisiko. En præmie der, qua [barnets] alder og anciennitet, ville afvige fra opkrævningen sendt til vores medlem.

At udstrække forsikringsaftalelovens § 9, 2. led til, at vi skal tegne en helt ny police til en person, der aldrig har ytret ønske herom, ville herudover være i strid med god skik bekendtgørelsens § 3, hvorefter der ikke kan indgås aftaler under anvendelse af negativ aftalebinding. Dette blev fastslået af Finanstilsynet den 5. juli 2017, da Finanstilsynet gav [andet forsikringsselskab] en påtale for anvendelse af netop negativ aftalebinding.

Vi må herefter fastholde vores tidligere påstande, hvorefter vores medlems [barn] var den reelle bruger af bilen, hvilket er i strid med både indregistrering og den tegnede forsikring. Vi må således fastholde, at vi har været berettigede til at opsige kaskoforsikringen med tilbagevirkende kraft til tegningstidspunktet jf. forsikringsaftalelovens § 6 og følgelig afvise at yde dækning til den anmeldte skade.

Nævnets bemærkning omkring forsikringsaftalelovens § 9, 2. led giver os alene anledning til at bemærke, at policens fejlagtige 'omstændighed' ikke ophørte med at have betydning, da forholdet aldrig blev berigtiget."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor.

Af klagerens skadeanmeldelse af 12/7 2016 til selskabet fremgår bl.a.:

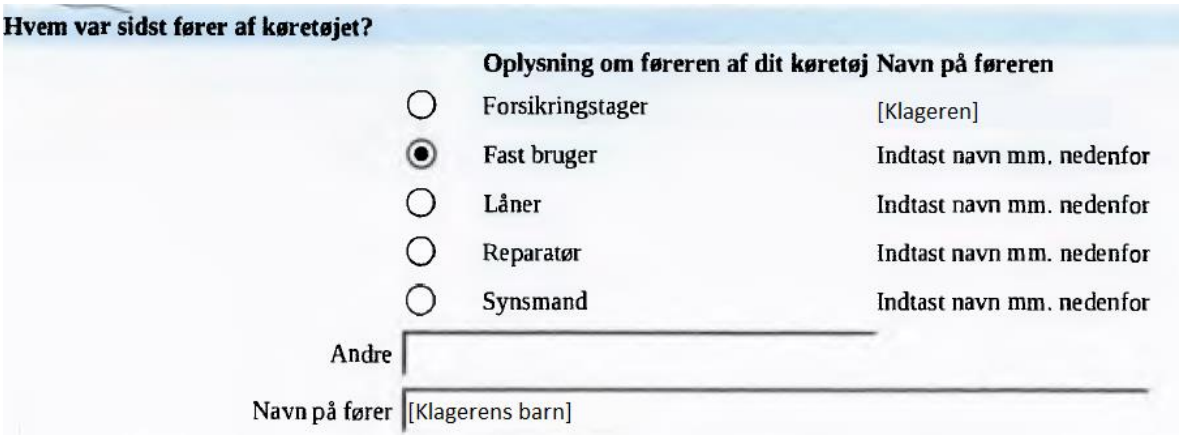

Af taksatorrapport fremgår bl.a.:

"Km-stand	27.025
Plader	Hvide
Alarm	
1. reg-dato	21.07.2014"

Af selskabets tegningsregler, der var gældende ved indtegningen i 2014, fremgår bl.a., at selskabet – ved tegning af motorkøretøjsforsikring efter "tilgang fra SKAT" – sondrer

mellem situationer, hvor barnet står som ejer, ene- eller medbruger, og at der i situationer, hvor barnet er medbruger, skal spørges kritisk til medlemmets brug og eventuelt tages yderligere sagsbehandlingsskridt fra selskabets side.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

> "E. ÆNDRINGER I RISIKOEN
>
> Du skal oplyse os om ændringer i forhold til policen, så vi kan tage stilling til, om forsikringen kan fortsætte og i givet fald på hvilke vilkår og til hvilken pris. Det gælder, hvis:
>
> • Du eller den faste bruger skifter adresse
>
> …
>
> Giver du ikke besked om ændringer i disse forhold, kan retten til erstatning falde helt eller delvist bort efter forsikringsaftaleloven."

Nævnet udtaler:

Klageren har anmeldt, at hans barn den 11/7 2016 var involveret i et færdselsuheld, hvor hans bil blev beskadiget. Bilen blev indtegnet i selskabet den 21/7 2014 med klageren som ejer og bruger.

Klageren har krævet, at selskabet skal yde dækning for den forsikrede bil, og at selskabet skal trække opsigelsen af forsikringen med dertil knyttede vilkårs- og præmieændringer tilbage.

Selskabet har opsagt kaskoforsikringen med tilbagevirkende kraft til tegningstidspunktet og har afvist at yde forsikringsdækning for skaderne på den forsikrede bil med henvisning til, at klagerens barn er den faste bruger af bilen, og at selskabet ikke ville have tegnet kaskoforsikringen, såfremt de rigtige oplysninger var oplyst på tegningstidspunktet.

Selskabet har blandt andet anført, at klageren frem til 21/7 2014 alene havde én bil forsikret i selskabet, hvorefter han indregistrerede den omhandlede bil med sig selv som eneste ejer og bruger, og at klagerens barn blev 18 år den 30/7 2014.

Selskabet har endvidere henvist til, at klageren i sin skadeanmeldelse til selskabet har anført, at hans barn førte bilen på uheldstidspunktet i barnets egenskab af 'fast bruger', og at klageren til selskabets skadekonsulent har oplyst, at han ikke kørte i bilen, at det gjorde hans kone, og at det var barnet, der brugte bilen mest, samt at klageren har oplyst, at hans barn anvendte bilen ved kørsel til og fra skole og senere til sin læreplads. Selskabet har anført, at det klageren har oplyst om sin kørsel i bilen ikke stemmer overens med bilens kilometerstand på skadetidspunktet.

Selskabet har også henvist til, at selskabet er et medlemsselskab, hvor man skal være medlemsberettiget for at tegne en kaskoforsikring. I 2014 var det ikke muligt for hjemmeboende børn at tegne kaskoforsikringer i selskabet, hvorfor selskabet ville havde afvist at tegne kaskoforsikring for bilen. Fra den 2/2 2015 åbnede selskabet for muligheden for, at dets medlemmers hjemmeboende børn kunne tegne kaskoforsikringer. Selskabet har anført, at dette ikke ændrer noget i nærværende sag, da klagerens barn aldrig har været registreret som primær bruger af bilen.

Klageren har blandt andet oplyst, at bilen er indkøbt til hans husstands brug med ham som primær bruger, og at klagerens barn, kone og svigermor lejlighedsvis har benyttet bilen. Klageren har oplyst, at hans svigermor i en periode benyttede bilen, da hun var uden bil, samt at klagerens barn har benyttet bilen til skole og senere til sin læreplads.

Klageren har endvidere oplyst, at han har brug for den omhandlede bil, når han to gange om måneden besøger sin mor i weekenden. Han har også henvist til et kørselseksempel på deres kørselsmønster, hvoraf det fremgår, at hans barn bruger bilen 760 minutter og kører gennemsnitligt 808 kilometer i måneden, og at han selv bruger bilen 1.612 minutter og kører gennemsnitligt 1.880,80 kilometer i måneden. Klageren har anført, at der f.eks. ikke er taget højde for ferie, skoleophold, studiedag i hjemmet, samkørsel med kollegaer fra midlertidig arbejdsplads, og at der var en periode på 3 måneder, hvor klageren alene besøgte sin mor 1 gang i måneden.

Af bekendtgørelse nr. 1315 af 9. december 2014 om registrering af køretøjer § 1, stk. 3, fremgår det blandt andet, at betegnelsen "bruger" af et køretøj "bruges om en fysisk

eller juridisk person, der er forskellig fra køretøjets registrerede ejer, og som har ret til at bruge køretøjet i 30 dage eller mere". Efter bekendtgørelsens § 41, stk. 1, skal en bruger med bopæl her i landet registreres som bruger af køretøjet.

Nævnets flertal udtaler:

Efter en gennemgang af sagen finder flertallet, at selskabet har godtgjort, at klagerens barn var bruger af bilen.

Flertallet har blandt andet lagt vægt på, at det af selskabet er oplyst, at klageren også har en anden bil forsikret i selskabet, at den omhandlede bil blev indtegnet i selskabet, kort forinden klagerens barn fyldte 18 år, at det var klagerens barn, der var fører af bilen på uheldstidspunktet, samt at uheldet indtraf, da klagerens barn kørte fra hjemmet mod sin læreplads.

Flertallet har også lagt vægt på, at klageren i sin skadesanmeldelse til selskabet har anført, at hans barn førte bilen på uheldstidspunktet i barnets egenskab af 'fast bruger', at han til selskabets skadekonsulent har oplyst, at han ikke kørte i bilen, men det gjorde hans kone, og det var barnet der brugte bilen mest, at klageren har oplyst, at hans barn brugte bilen fra hjemmet til sin skole og senere til sin læreplads, samt at klageren har fremlagt et eksempel på klagerens og hans barns kørselsmønster, der viser, at barnet ofte var bruger af bilen.

Efter flertallets opfattelse er det almindelig kendt, at præmien for en bilforsikring beregnes ud fra brugerens risikooplysninger, hvorfor klageren burde have oplyst, at hans barn var bruger af bilen. Flertallet finder, at undladelse heraf kan tilregnes klageren som groft uagtsomt.

Flertallet lægger efter det oplyste i sagen til grund, at klagerens barn ikke ejer bilen. Ifølge selskabets tegningsregler, der var gældende på tegningstidspunktet, kunne der ikke tegnes forsikring i selskabet i den situation, at et barn til et medlem, der ikke var selvstændigt medlemsberettiget var enebruger af en bil.

Efter en gennemgang af sagen finder flertallet, at selskabet ikke har bevist, at klagerens barn var enebruger af bilen, og flertallet finder på baggrund af det fremlagte tegningsmateriale, at selskabet herefter ikke godtgjort, at det ikke ville have tegnet kaskoforsikringen mod en højere præmie med klageren som ejer og barnet som bruger, hvis der var afgivet korrekte oplysninger ved tegningen af forsikringen.

På baggrund heraf finder flertallet, at selskabet ikke har været berettiget til at opsige kaskoforsikringen med tilbagevirkende kraft til tegningstidspunktet og at afvise at yde forsikringsdækning for skaderne på den forsikrede bil.

Flertallet finder dog, at selskabet i medfør af forsikringsaftalelovens § 6 er berettiget til at opgøre erstatningen for det anmeldte uheld som en pro rata erstatning med henvisning til, at klageren ikke havde oplyst, at hans barn var bruger af bilen.

Flertallet har blandt andet lagt vægt på det anførte om barnets, klagerens og andre familiemedlemmers brug af bilen. Flertallet har også lagt vægt på, at det efter nævnets opfattelse må have formodningen for sig, at det ikke kun er klagerens barn, der bruger bilen, når det lægges til grund, at det er klageren, der har betalt for bilen og ejer bilen.

Flertallet finder på denne baggrund, at selskabet skal anerkende, at det ikke har været berettiget til at opsige kaskoforsikringen med tilbagevirkende kraft og afvise at yde forsikringsdækning med hensyn til urigtige oplysninger ved indtegningen.

Nævnets mindretal udtaler:

Mindretallet finder, at det er godtgjort, at klagerens søn var enebruger af det omhandlede køretøj, og at selskabet derfor ikke ville have indtegnet forsikringen, hvis dette var blevet oplyst. Da forholdet kan tilregnes klageren som forsætligt, og da forsikringsaftalelovens § 9 ikke finder anvendelse i den foreliggende situation, vil mindretallet give selskabet medhold.

Der træffes afgørelse i overensstemmelse med flertallets votum.

13. 90134

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, LB Forsikring A/S, skal anerkende, at det ikke har været berettiget til at opsige kaskoforsikringen med tilbagevirkende kraft til tegningstidspunktet og afvise at yde forsikringsdækning for skaderne på den forsikrede bil med henvisning til, at selskabet ikke ville have tegnet kaskoforsikringen, såfremt de rigtige oplysninger var oplyst på tegningstidspunktet. Selskabet skal derfor genoptage sagsbehandlingen og skal udbetale forholdsmæssig erstatning for den forsikrede bil i overensstemmelse hermed. Erstatningen forrentes efter forsikringsaftalelovens § 24.

Klageren får ikke medhold i øvrigt.

Klagegebyret tilbagebetales.

Peter Thønnings